

Publicerad 2009-06-04 23:17 av janneomega

Knepiga tankar på kvällskvisten

Inte vet jag

Om du sträcker ut en hand
för att nån annans famn

Men känner ändå att
rymden är tom.

Där finns ingen substans
allt är så tomt.

Ned slagen med bruten nacke
och krossad själ.

vad är det som hände
jag vill ju bara väl.

Är jag för burdus o på
jag sväljer min nyfikenhet.

Stannar upp o ser på
hur blev det så.

Är jag så svag att jag
inte förstår,

Att det är på livet här o nu
och inte jag o du.

Livet på livetsvilkor är det
frihet= ensamhet.

Jag är förtvinnad och konfys
Nu gäller psykoanalys.

För att räta ut krokar o svängar
och slippa järnan kränga.

Nu måste jag släppa greppet
och låta tårarna göra resten.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren janneomega med Poeter.se id #28133 innehar upphovsrätten